

VIII. évf. 11. sz.
Timișoara, 1930 március 18

Ára 20 lei, 3 ckor., 8 dinár, 2 lira
Bucarestben: 25 lei
Párisban . . : 2 fr. 50 cent
Bécsben . . : 50 Groschen
Magyarországon 50 fill., Pályaudvarokon 60 fill.

Tartalom :

Pajtásházasság

Regény a mai modern időkből

A világ forumáról

Sexuális hírek külföldi lapjelentések nyomán

A gomb

Bán-dor novellája. Sok szellemességgel megírt kedves történet, aminek középpontjában ott áll a fiatal „Néni” és a még fiatalabb diák.

Felmentettek egy urilányt a gyermekgyilkosság vádjától

Érdekes bírósági ítélet

A baj

Novella. Sok szerelmi jelenetekkel és sikamlós részletekkel megírt történet az örök szerelemről

A stár

Nap Endre verse

Mari bosszuja

Novella kedves intimitásokkal és jelenetekkel

A legborzalmasabb bűntény

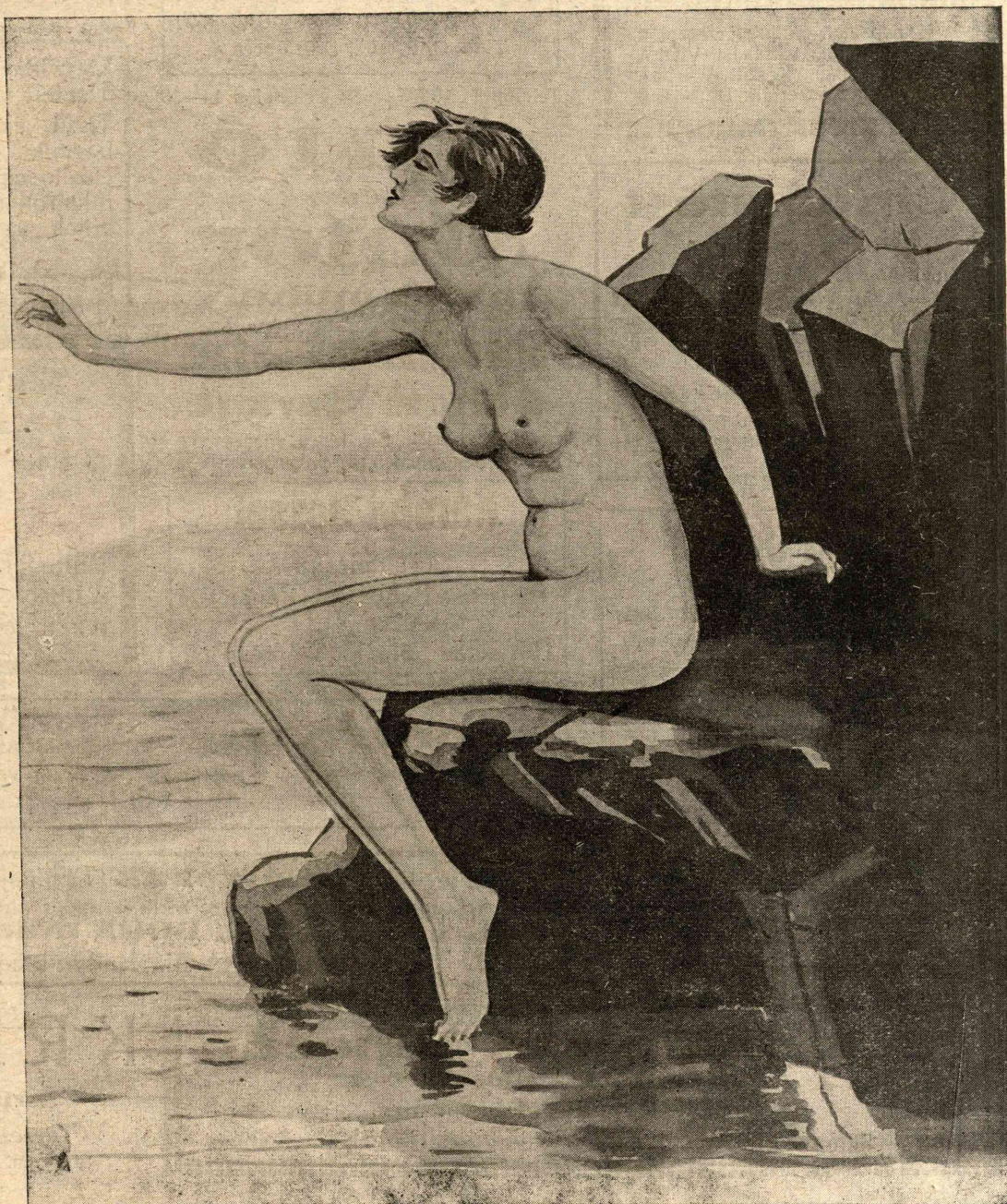
Sexuális riport egy szép fiatal, amerikai lányról és egy nyomorék fiatalemberről

Kulcs, amely minden zárt kinyit

Bilinszky Lajos novellája

Intim kabinet

Humorgyűjtemény

Tengeri szirén

— Gruber Kálmán rajza —

Ha Temesvárra jön, okvetlen látogassa meg a

Diana

fürdőt, mely reggel 6 órától, éjjel 12-ig van nyitva. Modern berendezés, kényelmes kiszolgálás, olcsó árak. Ügyeljen a „Diana” névre

Timișoara, Gyárvaros, Andrásy ut 14. 88

„MIRA”

Tükörgyár, Timișoara IV, Begabalsor, 24. szám

Vállal műcsiszolást és foncso rozást. Olcsó és megbízható munka, prompt szállítás. Soffőrket és autókat azonnal kiszolgál

3 nap alatt eltüntet: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Cipőfestést

bármily divatszinben

minden báli és jelmezzruhához (ezüst és arany is) **12 órán belül** vállalak. Krepp gummitalpalást, hócipőjavítást szakszerűen készítek cipőjavító műhelyemben.

Fock Sándor

Temesvár, Belváros, Erőd-u. 1, bejárat a kapu alatt [41]

Amigó József

uriszabó

TIMIȘOARA IV., Begabalsor 20, b. (Horgony palota mellett).

— Gyermeköltöny 600 lei. — Francia szabású divatóltönyök, 1200 lei, strapaöltönyök 800—1000 leies árban készülnek a legjobb kivitelben. Jutányos áron vállal minden szakba vágó munkát. (20).

Vizumokat és más megbízásokat Bukarestbe 36 óra alatt elintézt **PINKERTONBOY**

Timișoara — Telefon 75

Fackelmann és Leuceán

műbutorasztalosok

Temesvár IV Begajobbsor 19

Készítenek Recamier vitrineket és komodokat antik kivitelben.

„AMERIKA”

Ruhaház, TIMIȘOARA IV., Bonház u. 12 a.

Munkaruha	300 leitől
Munkanadrág	110 „
Munkaköpeny	250 „
Sofőr (egybe) ruha	350 „
Munkaing	99 „
Gyerekruha	180 „
Sapka	78 „
Kalap	110 „
Trench coat	1200 „

Kényelmesen pihenhet, ha kárpitosmunkáit a

HANZLIK

féle műhelyben szerezheti be.

5 évi garancia. Javítások olcsón és pontosan készülnek. (22)

TIMIȘOARA III., Dózsa-ucca 4.

Telefon 14—93

Telefon 14—93

Autó

és

Motor

javitó műhely

Speciális hegesztő Schott Garage

Timișoara IV., Str. Iancu Văcărescu (Bem-utca) 5, az udvarban.

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Vémits Száva

butor és épületasztalos

TIMIȘOARA II., Tigris-utca 25.

Készít üzletberendezést, portált a legolcsóbb áron, a legkiválóbb kivitelben. (20).

Különféle jobb **hálószobák** ugymint: jávor. virág, mahagoni, avondere, cseresznye, afrikai rózsza intárziával, fehér lány-szoba olcsón eladó: **DORN műasztalos**

TIMIȘOARA III., Hattyu-utca 47.

(18).

KRISTÓF

uriszabósága

Temesvár-Józsefváros

Str. Gen. Foch 1. (Foröbl-utca) (18)

BOSZÁK ALBERT

műköszörüs. Temesvár IV. Bem u. 30.

Vállalja ollók, borotvák, kések szakszerű köszörülését. — Solingeni acél-árak raktáron. (30)

TÓTH ANDRÁS

Timișoara — Conser-
vatoriu comunal

hangszerész és zongora hangoló. Vállal vidéki munkát is. (13)

A legmodernebb kárpitosmunkákat a legolcsóbban készíti:

BAKTAY LAJOS

KÁRPITOS. TEMESVÁR.

Józsefváros, Begabalsor 26. Bem u. sarok (17)

Figyelem urak és hölgyek!
Tisztelt vevőim! :-:

Tiszti és női divatcsizmákat, ugymint mindenféle igényt kielégítő cipőket mérték után és raktáron a legjobb anyagból készítek az ujonnan berendezett üzletemben.

Rácz András cipészmes.
TIMIȘOARA I., Str. Primariei No. 8.

Skála János

f a s z o b r á s z

Timișoara IV., Strada Gelu 18
(Pacsirta-utca) (930, 32)

Butorfaragást, facsillárt, faszobrot és disztárgyat készítek a legfinomabb kivitelben

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 11

Fiókkiadóhivatalok:

Jugoszláviában: Medjunarodni
Prom. Nov. i. Ogl. Zavod, D. D
Subotica, 2.

Párisban: Librairie „Universum“
Paris, VI. e. 33, rue Mazarine

Magyarországon: Budapest, VII.
Erzsébet körút 6. Hiv. órák 4—6

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	6.50 pengő
Romániában	240 lei
Jugoszláviában	100 dinár
Csehslovák.	40 c. kor
Ausztriában	9 silling
Németországban	3 márká
Olaszországban	20 líra
Amerikában	1.75 dollár

Folyószámlák:

Magyar Ált. Hitelbank, fiókja,
Timișoara és Dunabank r. t.
fiókja, Beregsas

Megjelenik minden héten, kedden

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Művészeti szerkesztő:

GRUBER KÁLMÁN

Hirdetési tarifa: Hasábmiliméterenként 2 lei. Hirdetési díjak előre fizetendők. — Lapunkban megjelent novellák, regények és más közlemények átvétele, reprodukálása és előadása szigorúan tilos és bármely államban törvény szerint lesz büntetve

A várva-várt szerencsétlenség

Eredeti kézirat. Irla: KOZOVITS KÁROLY

A szállodatulajdonos kétségbeesetten tördelte a kezeit.

— Igazán bocsánatot kérek, de nem volt más hely...

— Na mi az, mi baj van?

— Bocsánatot kérek, de valakit le kellett ültetnünk az asztalához. Egy uriember bár, de igazán ne haragudjon.

A dolog nem volt éppen kedvemrevaló, de mit volt mit csinálnom.

— Oh nem tesz semmit, sohse aggódjon.

— Különben egy nagyon disztíngvált uriember, nyugodt, egyedülálló uriember... mosolyogva szakítottam őt félbe.

Jó, jó hiszem.

Az illető ur tényleg ott ült az asztalomnál. Celuloidgalléros, vastag ádámcsutkás, bajuszos pasas, meglehetősen unszimpatikus kinézéssel, éppen azért a futó bemutatkozás után igyekeztem minél passzívakban viselkedni, igaz ő sem törte magát a beszélgetés után.

Nyugodtan, szinte megfledkezve egymásról, ebédeltünk meg. Azaz, hogy ő, te-

kintve, hogy előbb kezdte, előbb is végzett mint én.

Fölállt, udvariasan meghajtotta felém fejét, én, amint illik visszaköszöntem s azzal ő már el is ment.

A pincér sietett rendbehozni helyét. Leverte a kenyérmorzsákat, visszaállította székét s miközben a távozó után nézett, önkéntelenül is kibökte:

— Különös egy ember...

Én már feketekávémat kavargattam:

— Mi az, tud talán róla valami érdekeset?

A pincér habozott.

— Érdekes? Nem. Inkább furcsa... sőt: buta egy dolog... Ismeri ugyebár uraságod a Felhő szirt kilátócsúcsot? Azt, amely alatt az a nyaktörő szerpentin autót kanyarog el?

— Igen.

— Nos, ez az ur egész nap ott ül... Itt van már vagy két hete, s délelőtt, délután ott ül mozdulatlanul, nézi az utat... Már az egész telep ismeri...

Kész voltam a feketével és indulni készültem. Gon-

dolataimban persze a halottakkal foglalkoztam. Hiszen ha ezt előbb tudom, nem kezelem olyan ridegen a „pasast“, sőt, hátha sikerült volna belőle valamit kivennem!

Ösztönszerűleg a Felhőszirt felé vezető utra tévedtem és szinte öntudatlanul kerültem a csúcsra, csak akkor eszméltem föl, amikor már ott voltam.

Első, amit láttam, „ő“ volt. A pasas. Ugy ült ott, ahogyan azt a pincér mesélte.

Nem tudtam fékezni kíváncsiságomat.

Engedelmet kértem tőle, hogy melléje telepedhessek, beszédbe egyeledtem vele, szó szóra került és a végén nem álltam meg, hogy ki ne bökjem, miért is és mit is vár itt, vagy néz itt tulajdonképpen napról-napra.

Kérdésem nem lepte meg.

Csak rámnézett hosszan, azután megszólalt:

— Igaza van, várok valamire.

— Mire?

— Egy autószerencsétlenségre...

Csodálkozva bámultam rá,
ő félig mosolyogva sietett
folytatni:

— Igen, egy autószeren-
csétlenségre, amelynek ezen
a helyen egy napon bizo-
nyára be kell következnie.
Az ut nyaktörő, az autófor-
galom nagy, az emberek vak-
merők... szóval az
autószerencsétlenség-
nek meg kell jönnie,
s én arra spórolok...

Fölkeltem mellőle
és leplezhetetlen utá-
lattal néztem rá.

— De uram, nem
gondolja, hogy ez kis-
sé furcsa?

— Miért? Szeretem
az emóciókat... nem,
ne gondolja, hogy va-
lamit tenni fogok, hogy
az a szerencsétlen-
ség megtörténjen, de-
hogy, csak várom...
ez csak nem bűn?

Szó nélkül otthagytam.

*

Ez két évvel eze-
lőtt volt.

Azóta sok minden
történt.

Hogy fontosabbat
ne is említsek: meg-
ismerkedtem Ellával
és a barátnőm lett.

Ella.

Itt ül mellettem.

Szajunkon már el-
fáradt a csók és a
bolondos becézés és mégis,
csak nem nyugodtunk, csak
nem birtuk el a semmittevést.
Szemem, szám, ujjaim a
vállára tapasztottam, gömbö-
lyű, meztelen vállára.

— Elég már!

— Sohasem elég...

Csókunk részeg volt, a be-
szédünk is. Nem is csóko-
lództunk már, csak kóstoltuk
egymás száját. Átfogtam ájul-
dozó derekát és magamhoz
préseltem karcsu testét.

Fulladozott szilajságomtól.

— Ne, ne!

Elengedtem.

— Igazad van, már késő
lehet.

Megnéztem az órámat.

— Bizony már félhat. Hatra
ott kell lennem a gyűlésen.

Még egy csók, még egy

állított a rendőr botja. Türel-
metlenül álltunk ott jó egy
páran, akiknek úgy látszik
mindannyiunknak nagyon sür-
gős volt. Különösen egy mel-
lettem álló bundás ur méltan-
lankodott hangosan.

A hangja úgy megütötte a
fületem.

Olyan ismerős volt.
Odanéztem.

Majdnem fölkiál-
tottam meglepetésem-
ben.

Ő volt az, a sze-
rencsétlenséget várt
pasas, tavalyelőtről,
a fürdőhelyről.

Ő is rámismert.

— Ah, igen, igen,
örvendek.

— Nos, — kérdez-
tem tőle mosolyogva
— sikerült a szeren-
csétlenség?

Hirtelen elkomoly-
odott és szerencsét-
len, mondhatni sava-
nyu képpel sóhajtott
föl.

— Ugyan hagyja...
nagyszerűen sikerült!
Keserűen nevetett
hozzá.

A kíváncsiság is-
mét felébredt ben-
nem.

— Hogy hogy?

— Hát, tudja ugye,
hogy mit vártam?
Hát megjött. Egy kis
turakocsi vágatott föl

a nyaktörő uton. Egy hölgy
ült a volánnál. Mindjárt sej-
tettem, hogy ebből baj lesz.
Tényleg, a következő kanya-
rodónál a kocsi neki a szik-
lának... a gép fordul... a nő
kibukik. Én persze azonnal
átugrom a korláton, odaro-
hanok, fölsegitem, karjaimba
veszem, felhozom a telepre
és —

— És?...

És megtörtént a szeren-
csétlenség.

A S Z T Á R

Eredeti kézirat

Nagy sztár lettem, köröttem kincs, hir, pompa,
Csengő arany, ékszer, gyémánt halomba.
Puhán gördülő autók, villák, jachtok,
Tüzes lovak, melyeket magam hajtok,
Pezsgő, csók, vad zene minden éjjel,
Bűnös szerelmek tele szenvedéllyel.
És mégis néha mint egy örült, kába
Felsikoltok a néma éjszakába:
Nem kell a pénz, nem kell a csók, a mámor,
Adjátok vissza szüzi tisztaságom!
Kicsinyke házunk lent a Szamos mellett,
A vén diófát és a régi kertet,
A sok virágot és a rózsafákat,
Az ablakomba nyiló hársfa ágat,
A régi tavaszt s régi gyermek álmom,
Lányságomat s hófehér tisztaságom!
De megfizetek érte... bosszút állok,
Mint vad démon az éjszakába szállok.
Elrabolom az apát, fiut, férjet.
Az ifju asszonytól az első éjet.
Kéjtől remegve mardossák a vállam,
Vágytól hajszolva csókolják a lábam,
S mig könnyelműen széjjel szórom pénzüket
Vámpirként lassan kiszívom a vérüket!
De aztán vége... tudom késő minden,
A mélységből már menekülés nincs.
Elsülyedek a züllésbe, mocsárba
S visszatérek a bűnös éjszakába...

(Kolozsvár)

Nap Endre

simogatás, még egy ölelés,
még egy vonaglás és pár
perc múlva Ella már az aj-
tóból kiáltott utánam, mint
egy borzas, kócos, édes, so-
hasem jól lakó kis cica:

— Mikor jössz megint?

— Holnap, édes.

— Édes...

Leszaladtam a körutra és
gyorsan vetettem magam neki
az emberforgatagnak. Igaz,
csak a legközelebbi sarkig
tartott buzgalmam, ott meg-

— Hogy-hogy? A nő meghalt?

Ismét keserűen mosolygott.

— Dehogy... feleségül vettem...

Hirtelen fölpillantott. Az utvonalon szabad volt.

Rémülten rázta meg kezemet és szinte futva indult neki az utcának:

— Szent Isten, én itt beszélek és a feleségem agyonver, ha nem leszek otthon hatkor...

ROZOVITS K.

Pazarló feleséggel a férj nem köteles együtt élni.

Anglia egyik leghíresebb bírja, Mr. Hill, fontos ítéletet hozott — írja a londoni tudósítónk. Egy válpörben kellett döntenie. A felek előkelő személyiségek voltak s így nevüket nem hozták nyilvánosságra. Az asszony arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze a férjet a vele való együttélésre. A férfi, aki dúsgazdag indiai kereskedő, egyszerűen elhagyta őt s nem vitte magával vissza Indiába.

A férj elismerte, hogy nem akarta magával vinni Indiába az asszonyt.

— Ennek azonban az volt az oka, — magyarázta — hogy a feleségem rendkívül pazarló életet folytatott. Noha havonta háromszáz font (egy font 44 milreis) tüpenzt adtam neki, ez nem volt elég. A legkülönbözőbb adósságokat csinálta, hamis csekket bocsátott ki, és a nevemre nagy összegeket vett fel. Négy ízben kifizettem az adósságait, a hamis csekket és az úgynevezett piszkos tartozásait is. De hiába, egy hét múlva már megint két kézzel szórta a pénzt, ilyen asszonnyal én nem bírok együtt élni.

A bíró ítéletében kimondotta, hogy a férjnek tökéletesen igaza volt.

— Az a feleség, — hangzott többek között a bírói ítélet megokolása — aki ennyire nem becsüli a férje vagyonát és jövedelmét, az nem érdemli meg, hogy mint feleség élhesen a férje házában.

Az ítélet mindenfelé nagy feltűnést keltett.

BARÁTSÁGAT KERESSEM szép, fiatal kislánynak. Én egy 30 körüli, jól kereső magántisztviselő vagyok, állandó lakásom Temesvár. Leveleket „Nyári vakáció” jelíme alatt kiadóba kérek.

Az iskolában.

Tanító: Pista, milyen nemű az a szó „der Mann?”

Pista: Himnem:

Tanító: Jóska, milyen nemű „die Frau?”

Jóska: Nőnem.

— Tanító: Móric, milyen nemű „das Gesicht?”

Móric: Pőnem!

*

Azt kérdi a tanító a gyerekektől: Na gyerekek, ki tudna oly mondatot, melyben a „gyermek” az alany?

Izidorka: A gyermek leckét tanul...

Tanító: Nagyon jó... Ki tud egy másikat?

Számika: A gyerek sétálni megy. Tanító: Nagyszerű... No, hadd lám, ki tud még egyet?

Móricka: A nővérem férjhez ment...

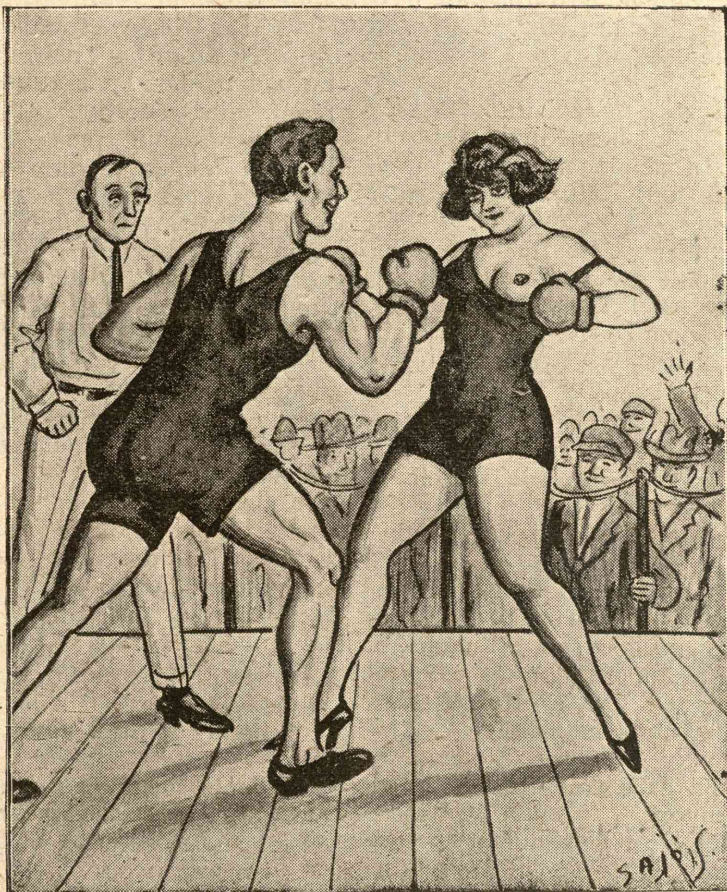
Tanító: Nem jó... Hol van a „gyerek”?

Móricka: Tanító ur kérem, hiszen csak a múlt héten volt az esküvő!...

PODRÁTZY

Műbutorkárpitos, speciális bőrbutoroknál

TIMIȘOARA II, Iskola-utca 10
Telefon 406. (31-4)

Érdekes boxmérkőzés

MÜLLER, Timisoara
a legszebben fest, tisztít és mos!

MARI BOSSZUJA

Jelenet. — Személyek: Férj, feleség, házibarád, Mari mindenek. Szín: Ebédlő.

Ebédelőtti készülődés.

Feleség, a ház urnője: Siessen Mari az ebéddel, mert nemsokára itt lesz a nagyságos ur és nem szereli, ha várni kell.

Mari: (Régóta szolgál a házban, sokat megenged magának.) Most azt szeretném tudni, hogy ki a nagyságos ur a házban?

Feleség, a ház urnője: Mari, maga megint szemtelenkedik.

Mari: A nagysága mindig kétértelműen beszél, sohsem tudja az ember, hogy kiről van szó?

Feleség, a ház urnője: Ha azt mondom, hogy nagyságos ur, akkor az uramról van szó.

Mari: Máshol fordított a helyzet, a férj az ur; igaz, hogy van hely, ahol a nő viseli a nadrágot...

Feleség, a ház urnője: Elég legyen a sok beszédből! Teritsen.

Mari: (Szemtelen hangon.) Valamelyik jön. Az ur, vagy a nagyságos ur...

Kellenffy: (Választékosan öltözött smokk, a ház barátja, egyben a házibarád.) Csókolom kacsóit. Jókor jöttem?

Feleség: Eppen készen vagyunk, csak Béla késik.

Kellenffy: (Erőltetett szellemességgel.) Aki késik, nem mulik.

Mari: (Félre.) Persze, szeretnéd, ha már kimulna...

Feleség: Mari, nézzen ki a konyhából.

— Mari: (Félre.) Ilyenkor mindig kiküld. Hej, szegény nagyságos urat pártfogásba kell vennem. (Kifelé indul, az uton visszafordul és magában így szól): Megállj, megbosszulom magam!

Kellenffy és feleség átmennek a szalonba és egymás mellé ülnek a diványon.

Kellenffy: (Odasimulva az aszszonyhoz.) Magát most bántja, hogy Béla nincs idehaza. Ne is próbálja tagadni, látom az arcán.

Feleség: (Idegesen elkapja a fejét.) Ez borzasztó! A Mari magával, maga meg folyton az urammal szekiroz.

Kellenffy: (Csodálkozva.) A Mari? Hogy jön ehhez a Mari?

Csengetnek.

A férj érkezik. Mari gunyosan nevelve nyit ajtót, majd a szalon felé mutatva mondja: — Már itt van... Ezután átkarolja a férjet és hizelegve folytatja: — Én nagyon sajnálom az urat.

Férj: (Meghökkenve.) Mit jelent sen ez?

Mari: (Jelentőségteljesen.) Bosszulja meg az ur a nagyságát velem...

Feleség: (Kiszól.) Te vagy az Béla?

Férj: (Közelebb jön.) Későn jöttem?

Kellenffy: (Félre.) Inkább tulkorán...

Mari: (Szemtelenül.) Jobb később, mint soha!

Feleség: Mari maga megint sokat megenged magának.

Mari: (Vakmerően.) Nem többet, mint amennyit a nagysága megenged Kellenffy urnak...

Férj: (Nem tudja, hogy most felháborodjon, vagy helyeseljen.)

Mari: (Nagy csodálkozással.) Ahelyett, hogy a nagyságos ur most a nyakamba borulna, bámul reám, mint a bornyu az új kapura. Nem is érdemli meg, hogy én bosszút álljak a nagyságos urnal...

Férj bemegy. Kellenffy kijön. Az ajtóban találkoznak. Röviden üdvözlök egymást. Később Kellenffy kimegy a konyhába és megkérdi Marit, hogy mi van ebédre?

Mari: (Frontot változtatva, hizelegve, bizalmaskodva.) Nagyságos ur, magát itt becsapják. A nagyságos ur és a nagysága jóba vannak...

Kellenffy: (Felháborodva.) Mit beszél maga itt össze-vissza?

Mari: Igen drágám, a nagyságos ur mindent tud.

(Szorosan Kellenffyhez simul.) Itt csak egy nemes bosszu van. Leleplezni őket és megcsalni a nagyságos asszonyt velem...

Kellenffy: (Észhez tér.) Igaza van!

Kellenffy hirtelen benyit az ebédlőbe, ahova időközben férj és feleség is betértek és javában — veszekszenek.

Férj: (Indulatosan.) Minden miattad van. Elvégre a feleségem vagy, a feleségem, vagy a barátnőd, ha a barátnőd, legyen a feleséged!

Kellenffy nem tud szóhoz jutni.

Mari: (Berohan és tiltakozik.) Attól elkésett. (Kellenffyt szenvedélyesen átöleli és folyton csókolja.)

Kellenffy bambán néz az aszszonyra, ki férje karjai között elájul.

Mari karonfogja Kellenffyt és miközben diadalmasan elvonul vele, ennyit mond: Ez az én bosszum!

(Függöny)

Salgó Henrik

Humor

A becsapott rabló. Kohnhoz felvont revolverrel beront egy rabló, se szó, se beszéd, krétával egy kört ír le a padlón és így szól:

— Beállsz ebbe a körbe és ha nem lépsz ki belőle, semmi bajod sem lesz, ha ellenben kilépsz, a halál fia vagy.

Kohn beáll a körbe és végignézi, amint a rabló mindent összeszed a lakásban. De ez még semmi. Kénytelen azt is végignézni, hogy a rabló háromszor egymásután alaposan megcsókolta a feleségét.

Mikor a rabló elment, Kohn elkezd irtózatosan nevetni.

— Te nevetsz — mondja a felesége — hát nem láttad, mit csinált velem ez az ember.

— Én láttam — nevet Kohn tovább — de ő nem látta a szalmár, hogy közben háromszor kiléptem a körből...

Hiába kiabál. Kohn-t s bevonultatták a háboru elején és mindjárt jelentkezni tanították. Kohn hamar megtanulta a jelentkezés szövegét, de nagyon halkán mondta.

— Hangosabban — kiáltott rá a káplár, de biz ő csak sugva mondta továbbra is.

— Ejnye na, — türelmetlenkedt a káplár — képzelje el, hogy ott az udvar tulsó végén csókolózni látja valakivel a feleségét, hogy kiált rá?

— Róza — susogja Kohn.

— Eh, ezt nem hallja, kiáltson rá, hogy meghallja.

— Kiálthatok én, káplár ur, — mondja Kohn, — mikor az én feleségemet csókolják, akkor ő se hall, se lát...

Modern

Hálósobák és Konyhaberendezések. Heti és havi részlettíztetésre

Bálint

Műbutorasztalosnál T.-vár, Mehala Szegedi u. 8.

Kulcs, amely minden zárt kinyit

— Eredeti kézirat. — Irta: BILINSKY LAJOS, (Arad). —

Nagyon érdekes elbeszélés egy fiatal leányról, aki éjjel-nappal a kék után sóvárog, míg végre egy betörő éjnek idején lakásukba akar törni és meglátva a fiatal leányt, mindenről megfeledkezik és megismerteti vele a titkok titkát. Tizenhárom év múlva, mint fiatal asszony a fegyházban találkozik vele, felébred benne az első ölelés emléke és a halálra ítélt fegyencet kiszabadítja.

Szép, forró juliusi nap volt, a nagyvárosi emberek vidékre menekültek, a strand zsufolásig megtelt nyárspolgárokkal. Mindenki az árnyékokat kereste és a város úgy nézett ki, mintha meghalt volna. Langhamerné, egy gazdag bankigazgató felesége, vidéki villájába költözött és a fiatal özvegyet elkísérte tizenhét esztendő leánya, Marietta is. Langhamerné, habár csak negyvenedik esztendőjét taposta, nyolc évi özvegy-sége után mégis szép, ígéző asszony maradt, aki után a férfiak szívesen megfordultak. A szép özvegy nem vetette meg az apró kalandokat, hisz fiatal volt, vére pezsgett és elég gazdagnak tudta magát ahhoz, hogy apró kalandjait ne vegyék annak, amit tulajdonképpen takarni akart vele. Marietta az anyjára ütött. Kék szemű, szőke, ápolt külsejű leány volt, finom erezett kezei csak emelték szépségét. Fiatal testében a kék azonban már bontogatta szárnyait és nem egyszer megleste édesanyját, amint egy-egy lovagjával ölelkezett. Ez még jobban felingerelte vágyait és egyetlen gondolata volt, hogy megismerje a kék, a titokzatos hatalmat.

Édesanyja csak a szükséges személyzetet vitte magával, egy komornát, aki a szakácsnői teendőket is ellátta és a soffírt, aki a ház körül is tudott segíteni. Egy nap Langhamerné bement a városba, hogy a komornával a szükséges bevásárlásokat elintézzé és úgy volt, hogy csak másnap reggel térnek vissza. Noha Marietta a nők finom ösztönével tudta, hogy az utazás megett egy diszkrét kaland húzódik meg, nem szólt semmit és kacagva bucsuzott el édesanyjától. Estefelé hosszú sétát tett a parkban és mikor elfáradt, megvacsorázott és bezárkózott szobájába. Egyedül volt a nagy villában és ledobta a ruháit, hogy forró teste lehűljön a nagy melegben. Aztán tekintete az álló tükörrre esett, mely vakító

szinben tükrözte vissza fiatal testének minden kis porcikáját. Kacéran nézegette magát, tetszett neki szép teste. Pici lábai, a kissé izmos lábszárak, a gömbölyű térd-

kalács, mind csupa szépség volt. Gyönyörű combjai szabályosan vastagodva emelkedtek a nagasba és forrtak egybe a maguk misztikus szépségükben. Kemény pa-

A modern testkultura

Ielkes apostolai bátran süttetik testüket a nappal és vigan érzik magukat a szabad levegőn (Eredeti fényképfelvétel)

tyolattfehér fara vakítóan dombo-
rodott ki és csodás mellein büsz-
kén törtek előre a rubintvörös
bimbók. Hasa lassu ivben kere-
kedett, rajta a köldök helye, mint
egy csodakut forrása, mennyei él-
vezet annak, aki forró száját
egyszer is oda tapaszthatja.

Marietta kéjes gyönyörrel nézte
magát végig, aztán elégedetten si-
mogatta meg kebleit, csipőit, szem-
be fordult a tükörrel és kéjes bor-
zongás futott végig tagjain. Szép
volt, ígézően szép, teste a földi
gyönyörök valóságos forrása. Az-
tán magára kapta lehetet vékony
pongyoláját, végigheveredett a pam-
lagon és olvasni kezdett. A könyv
egy francia regény magyar fordí-
tása volt, tele erotikával, sikamlós
részekkel, ami teljesen fölizgatta
kislányos szívét. Eloltotta a lám-
pát és így akarta megegyeszer átél-
ni azt, amit az előbb a könyvben
olvasott. A férfit várta, aki majd
asszonnyá teszi és akinek karjai-
ban fogja megismerni az első sze-
relmet. Ábrándjaiból gyanus zörej
riasztotta fel.

— Ki az? — rebtent el ajkán
a szó, de a következő percben
már fel is nyílt az ajtó és azon
három álarcos bandita lépett be.
Az egyik egy napbarnított, 30 kö-
rűli lehetett, nyilván a vezérük,
akinek csupán szemeit fedte egy
fekete álarc és jobb füle hiány-
zott. Ki tudja, milyen elkeseredett
küzdelem közepette vesztette el.
A férfi pisztolyt szegzett mellének,
zseblámpája vakítóan világította
meg a pamlagot és ott pompázott
előtte a pongyolába burkolt karcsu
leánytest. A lány ijedten nézett
támadóira, védőleg tárta maga elé
fehér kezeit, de a következő pil-
lanatban elájult és remegő teste
végignyult a pamlagon. A betörő,
aki rabolni jött, egy pillanatra el-
felejtett mindent, nem tudta, miért
jött ide, mit akar, csupán a gyö-
nyörű lányt látta és remegett min-
den porcikája, hogy néhány pil-
lanat múlva ez a lány az ő kar-
jaiban fog pihenni. Marietta fél-
álomban szinte érezte, hogy a férfi
hozzá lép, szétnyitja a pongyolát
és szomjas csókokkal borítja el a
száját, a nyakát, pihegő halmait.
Combait hiába szorította össze,
azok, mint egy rugó, nyíltak szét
és a bandita, aki kincseket jött
rabolni a villába, elvitte Marietta
legdrágább ékszerét.

*

Mikor másnap reggel édesanyja

hazatért, Mariettát még mindig a
pamlagon találta, alétlan, mezte-
lenül, pihegő keblekkel.

*

A nyár már vége felé járt és
Mariettaék készültek hazamenni.
A lány egy szép napon még egy
kirándulást akart tenni a közeli
hegyekre és édesanyja a soffőrt
adta mellé, mint az egyedüli nél-
külözhetetlen személyt. Együtt ke-
resték fel a szép sziklákat, együtt
szedték a szép erdei virágokat és
mikor elfáradtak, leültek egy tisz-
tásra pihenni.

A lány elábrándozott és eszébe
jutott a szörnyű kalandja. Most,
amikor hónapok múlva újra át-
élte az egész történetet, alapjában
véve, nem tudta megbánni és
édes borzongással gondolt arra a
férfirre, akinek karjaiban feküdt.
Forró vére most sem akart nyu-
godni és testének minden porci-
kája a kéjt kereste és követelte.
Tekintete a soffőre esett, aki va-
lamiel távolabb hason fekve új-
ságot olvasott.

— Jean! — kiáltotta Marietta,
— valami a cipőmbe ment, legyen
szíves lehuzni.

A soffőr engedelmeskedett a pa-
rancsnak és odasietett. Kigombolta
a kis felpőrt, lehuzta Marietta lá-
báról és belefujt.

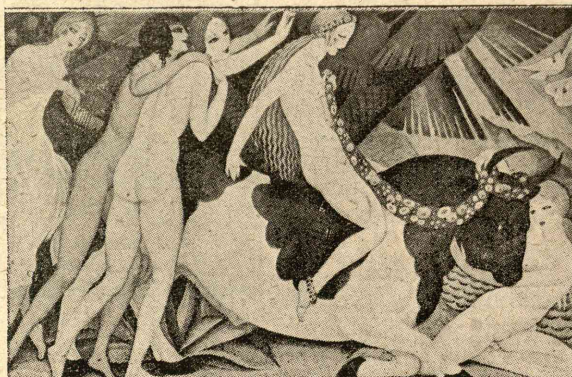
— Ha volt bent valami, bizto-
san kijött.

— Ugy hiszem a harisnyában
van, mert itt érzem, — követe-
lődzött a lány és avval felemelte
a lábát, hogy a harisnyakötőt ki-
csatolja.

A férfi mohó tekintete a vastag
combokra esett és a két széjjeltárt
láb misztikus homályába pillantott.

— Ugy látszik maga kíváncsi
ember, Jean, nem látott még női
lábát?

~~~~~

A szent állat

Egykori görög rajz után

A VILÁG FORUMÁRÓL

— Szexuális hírek. —

New York, január 31. Scherwood a „Rod to Rome” szerzőjének új színműve a „Waterloo hidja” e héten tartotta meg bevonulását a new-yorki Fulton színházba. A darab érdekes és nem nélkülöz minden eredetiséget. Londonban játszódik a világháború utolsó évében, a repülőgépek szakadatlan bombázása közben. Myrát, a szerencsétlen, elgyötört utcai leányt, elbocsájtották a nyilvános-házból. A forgalom hiánya volt az elbocsájtási ok. A Waterloo hidra megy, mert azelőtt ott volt a „szakma” eldorádója; kiderül azonban, hogy most már itt sincs üzlet és alig akad egy-egy sebesült katona. Ekkor felbukkan Roy, aki éppen most hagyta el a kórházat. Fiatal, kisportolt, romlatlan, tiszta fiú, akinek még sohasem volt szeretője. És Myra magával viszi kis padlásszobájába, de tetetellenül áll a fiú romlatlanságával szemben. Az est eredménye, egy szüzsies bucsucsók, ami után Myra kirohan, hogy értékesítse végre az éjszakát és megszerezze a szobabér hátralékát. A második felvonásban Roy visszatér és megkéri a lány kezét, aki rettegések és balsejtelmek között végre igent mond, de amikor Roy egy percre eltávozik, kiugrik az ablakon és eltűnik. A leány háziasszonya végre mindent megmagyaráz a fiúnak, aki megtéríti a leány minden adósságát sőt előre is kifizeti a lakbért. A harmadik felvonásban a Waterloo hidján talál rá a táromlygó leányra. Megegyeznek, hogy Myra tisztességesen próbál élni abból a pénzből, amit Roy katonai fizetéséből nélkülözhet és a háború után egymáséi lesznek. A fiú bevonul és a Waterloo hidkorlátjának támaszkodva, ott gubbaszt előttünk az összetört, züllött kis teremtes, szájában égő cigarettával, mely az egyetlen világító pont a bombáktól rettegő óriás metropolisban és várja, hátha megkönnyörl rajta a repülőraj egyik bombája. Fentről gépek zugása hallatszik, a függöny legördül anélkül, hogy megtudnók, teljesült-e a kérése.

Marseille, január 30. Egy furcsa, szeszélyes angol festőművész,

Miss Branson, két évvel ezelőtt telepedett le a franciaországi Baux faluban. Megtetszett neki a környezet, egy gazdaságot vásárolt, műtermet rendezett be magának és exotikus szobrokkal díszítette fel lakását. Alig kapott lakást, fél-évre rá a nő szerelmi viszonyt kezdett egy odaváló fiatalemberrel, névszerint Francois Pinetvel, aki az ottani községhez volt alkalmazásban. A gazdag angol festő megvásárolta az egyik legnagyobb montecarloi szállodát és szeretőjére bízta annak vezetését. Nemrégiben a Girad házaspár, aki a major háztartását vezette, a kert vizgyűjtő medencéjében megtalálta Miss Branson holttestét. Rózsaszínű selyem hálóing volt rajta és a fején revolvergolyó hatolt keresztül. Mivel a hallott mellett

megtalálták a revolverét is, az első nyomok öngyilkosságra vezettek. A festőnő rokonai azonban kijelentették, hogy a missnek semmi oka sem lehetett az öngyilkosságra. Ekkor már Miss Branson el volt temetve. Exhumálták a holttestet és vád alá vették a szeretőt, Pinet-t. A főtárgyalás alkalmával a tanúk nagyrészenek vallomása kedvező volt a vádlottra. Egyetlen pozitív tanuvallomás sem hangzott el, amelyből megállapítani lehetett volna Pinet bűnössége. A bíróság az esküdtek verdiktje alapján felmentő ítéletet hozott és Pinet azonnal szabadlábra helyezte. Az ügyész azonban fellebezett. Mivel az öngyilkosság minden lehetősége ki van zárva, szexuális gyilkosságtól tartanak.

Néger tánc

PAJTÁSHÁZASSÁG

REGÉNY, FRANCIA EREDETIBŐL FORDITOTTA: STANKOVITS TIBOR

(11)

Ujra megcsókolta a körmeimet s én hagytam, hogy addig illesse ajkaival, ameddig csak jól esik neki. Ennél kevesebbet adni már igazán teljességgel lehetetlen. De ezen engedménytől vérszemet kapva, először az egyik, majd később a második és harmadik ujjamat is a szájába dugta: szóval lassankint egyiket a másik után lelkiismeretesen megnevésítette s élvezettel szopogatta.

— Mondja csak, Noisec ur, — szakítám félbe kis műveleteit, melyek homlokegyenest ellenkező hatást idéztek elő nálam, mint amit remélt — emlékszik még föltéleimre?

— Igen. Hogy vidám legyek s Önnek sok szórakozást nyujtsak.

— Nos hát, mi lesz a szórakozások előjátéka? Hova vezet holnap?

Sokáig gondolkozott, habozni látszott. Nem tudott semmi okosat kieszelni.

Segítségére mentem.

— Ugy-e bár, holnap van a nagy akadályverseny, Auteuil-ben?

— Igenis.

— Nem volna kedve oda menni?

— Nagyon szívesen.

— A ragyogóját!... Ott látunk csak cocotte-okat!

— De Juliette!

— Bocsásson meg barátom, de olyan boldog vagyok, hogy Önnel lehetek! Pillanatnyi csend állt be, melyet ő szakított meg.

— Együtt megyünk?

Ugye, milyen gaz fickók a férfiak. Már félt, hogy kompromittálja magát egy férjes nővel.

Megnyugtattam.

— Nem; Ön egyedül megy, én is. Ezt kívánja az illendőség. Ott aztán találkozunk.

— De... együtt jövünk vissza az avenue Marceau-n.

Mit szólnak ehhez? Micsoda cynismus. Akár csak azt mondaná:

Vetközzék le édesem, de mindjárt. A bitangok! Ah! Ha nem volnánk furfangosak s nem lennének körmeink, hogyan védekeznénk a férfiak ellen. De sokszor sarokba szorítanak.

Feleletül az alkalomhoz illő arcot vágtam, epedő, hamiskás te-

kintetet vetettem rá s macskaszerű duruzsolással suttogtam:

— Ki tudja?

Hisz Önök jól tudják, hölgyeim, hogy tudunk bánni a szavakkal és szempillantásunkkal s mily hatást tudunk gyakorolni két odavetett szócskával a brutális nem képviselőire: az, aki előttem állt, csak úgy sugárzott a boldogságtól s örömet vagyis jobban don juan-i hiuságát semmivel a világon nem lehetett összehasonlítani, legfeljebb tán az enyémmel. Képzeli-e csak! Sikerült leraknom az első jelző póznácskát azon az uton, amelynek, bizton reméltem, hogy el kell vezetnie a sikerhez. Hát megismerem végre azt a hirhedt Renée de Saint-Giles kisasszonyt, ki bizonyára nem fogja elmulasztani, hogy egy klasszikus és előkelő sportesemény színhelyének eleganciájával emelje fényét.

S ezért, bár tervemet még nem állapítottam meg pontosan s csak úgy vaktában mentem neki, ezt a látszólag haszontalan műveletet elsőrendű fontosságúnak tekintettem. Föltárult előttem a zürzavaros remények csábító utvesztője.

XXXVI.

Nos hát, alkalmam nyílt Auteuil-ben pompájának teljes, vakító fényében láthatnom a hirhedt courtesane-t.

Néhány szeretetreméltó gyönyörű kufár társaságában negédesen sétált a parterre-ek virágai közt; mondhatom, igen tetszetős volt, amint bizonyos felsőbbbséggel, gondtalan, vidám ábrázattal járt fel és alá.

El kellett ismernem, hogy nem csunya, — ami egy aszonynak, mi több, egy vetélytársnak ajkán azt jelenti, hogy igen szép.

Mikor Noisec ur figyelmessé tett rá, az első érzés, mely szívemben gyökeret vert, a büszkeség volt. Büszke, nagyon büszke voltam, hogy ellenfelem ily szép teremtés, talán Páris legcsinosabb asszonya vagy legalább is a legelegánsabb s a legnagyobb keresletnek örvendő. A második érzés csüggedés volt: kicsi vagyok én ahhoz, hogy evvel az asszonnyal tusára keljek.

Ekkor fogant meg agyamban azoknak a fenséges és mégis oly egyszerű eszméknek egyike, amelyekre csodálkozunk, hogy előbb rá nem jöttünk: oly boldogító eszmék ezek, hogy áldjuk a napot, amelyen megszülettek.

— Noisec ur, — kérdém lovagomtól — nem találja gyűlöletesnek azt, hogy ezek a félvilágiak ilyen toilette-keket mernek magukra szedni?

— S a leggyűlöletesebb az, hogy férjek, sőt gyakran családapák fizetik örült számláikat.

— Fogadok, hogy a kicsikének fogatja s lovai vannak.

— És még minő fogatja!

— Oh!

— Férjének tudnia kell, mibe kerül az, ha valaki ily nagy lábon él.

— El lehet képzelni.

— Palotája van.

— Utálatos ez! És hol?

Az illendőség úgy kívánta, hogy egy darab ideig gondolkodjék, míg emlékezete tárházából előszedi a grande cocotte címét. De mégis elárulta. Nekem se kellett több.

Szegény Gontran, azt teszem vele, amit akarok!

Talán fölösleges kijelentenem, hogy a lóversenyről visszajövet eszem ágában se volt az avenue Marceau-n — Noisec ur földszinti lakása előtt megállani, imádóm szörnyű kétségbeesésére, aki ezen alkalomra úgy behintve illatszerrel, mint egy parfume-ös sachel.

— Oh, ha látták volna a szegény fickó arcfintorait, amikor garconlakásának s a boldogságnak küszöbén egy incselkedő bókkal elbocsátottam, éppen akkor, amikor ujjával le akarta nyomni az édenkertbe vezető kapu kilincset!

XXXVII.

A következő nap egyike lón azoknak, amelyek fordulópontot képeznek egy asszony életében.

— — — — —

Elegánsan felöltözködtem, gondosan kicicomáztam magam s pontosan 3 órakor kocsira ülve, eltávoztam hazulról.

Negyed óra múlva a kocsi megállt egy apró, vörös téglából ra-

kott, ibolyaszín cserépszindellyel fedett villaszerű kacér kis épület előtt, melynek ablakait ibismadárhoz hasonló szél-ellenzők védtek. Maguk az ablakok keskenyek voltak s úgy néztek az emberre, mint fiatal leány buja szemei, meghuzom a nyelvecskét, melyet egy, a falra erősített, nikkelezett macska szemtelenül öltöget rám.

Tompán csendült fel egy kis csengettyű harangja, kinyílik a vasból kovácsolt kapu s én, megindultam, dobogó szívvel lépek be.

Valóságos kis színpadi soubrette fogad: karcsu szemei feketék, mint a köszén és élések, mint a párducé, fitos kis orra égnek áll, mint

felkiáltójel; fekete köntös van rajta, csipkével szegélyezett fehér kötény, hajában égszínkék lepkeforma fejkötő.

Kecses, udvarias, nyájasan mosolyog. Hm! Azt hiszem, keltős szereposztás van itt, nem egyszer beugrik az urnője helyett.

Zavarom nőttön nő.

— Itthon van Ő Nagysága? — kérdelem. — Beszélhetek vele?

— Volna szíves nevét megmondani?

Erről a formalitásról egészen megfeledkeztem.

— Fölösleges: mondja csak, hogy igen fontos ügyben óhajtok vele beszélni.

— Kegyeskedjék befáradni a szalonba: azonnal megtudom, hogy Ő Nagysága fogadhatja-e.

Fölmegyek öt lépcsőfokon; egy üveges ajtó nyílik meg előttem s belépek egy aranyos kis boudoirba, mely úgy ki van párnázva, mint egy kis fészek, úgy, hogy sem a világ, sem lépteink zaját nem halljuk.

Miután a szobát így hamarjában átvizsgáltam, leülök egy pamlag szélére. Milyen lágy, puha, süppedős! Kissé távolabb ereszkedem a tollak közé: igazán felséges! Hát csoda aztán, ha ezeknek az asszonyoknak sikereik vannak — ilyen kerevetekkel.

Szobalány teljes hadi felszereléssel...

Ujra fölnyilik a kis ajtó, melyen beléptem.

„Ó” az. Fölkelek.

Antik szabásu, mereven aláhul-ló, redős gaze pongyola van rajta, mely a mozdulatok kényére for-málja s domborítja idomait: tej-fehér keble mezítelen, vékony aranfonálon ide-oda himbál rajta egy parányi, gömbölyded, vérpiros ékkő; vékony, inkább magas — csipőn alul meglehetősen széles — görögös kontyba tűzött dus, vörhenyes, sörényhez hasonló ha-ját, amethyste-virágokkal kirakott széles aranylánc övezi át; zöl-deskék tengerszin szemeinek kü-lönös lágy, enyhe tekintete van, mintha ködfátyol lebegne rajtuk, réveteg, nyugtalan, soha meg nem pihenő vagy, ha hirtelen egy pontra szegeződik is, elvész a semmiségben s ez elárulta, hogy Saint-Giles kisasszony a morhium mániakusa. — Vékony kezei fe-hérek, domboru, rózsaszín körmei ragyogók, mint a tükör, orrlyukai művészileg biborosra festve, ami erősen feltűnik. Járása imbolygó, valamint a tekintete is, minden mozdulata a fiatal párdusra em-lékeztet. Szóval csábító, bódító alak.

Hidegen, kissé bizalmatlanul üd-vözöl.

— Mit kíván tőlem, asszonyom?

Az ördögbe is! Sohasem hittem volna, hogy ily kényes, nehéz, kényelmetlen dolog egy cocotte-tól férjünket visszakérni.

— Asszonyom, — mondtam — bocsássa meg alkalmatlan látoga-tásomat s a különös módot, amely-lyel bemutatkozom, azaz inkább nem mutalkozom be.

E silány szójátékon mind a ket-ten elmosolyodunk.

— Azt hiszem, nevem nem is-meretlen Ön előtt. Madame Max Darblet, — vágom ki bátran.

Saint-Giles kisasszony elpirul, elsápad, köhög, feszeng a helyén.

— Legyen nyugodt, asszonyom, nem azért jöttem, hogy perleked-jem Önnel, hanem egyszerűen az-ért, hogy megkérdezzem, vajjon nem feszélyezné-e Önt tulságosan, ha visszakérném Öntől azt, ami nem az Ön tulajdona?

— De asszonyom, — szólott egé-szen megzavarodva.

Nyilvánvaló, hogy sohasem ju-tott még ilyen helyzetbe.

Sietek megnyugtani őt s kisza-badítani e kényelmetlen helyzet-ből.

— Azt hiszem, asszonyom, mi

meg fogjuk egymást érteni; ugy mondják, hogy Önnek nincs rossz szíve; higgye el, én sem vagyok gonosz. Nos hát, beszéljessünk nyugodtan, mint olyanok, akiknek, bár nem arra voltak teremtve, hogy egymással találkozzanak, meg kell egymást érteniök, ha már a sors közös területen összehozta őket s úgy kell egymással bánniok, mint jó pajtásoknak.

Lassanként megszeliidül; szemei meglevenednek; tekintete, bár megőrzi különös álmatlanságát, már érthetőbb, nem oly titokzatos. S az az ostoba Noisec nem átallo-tta azt mondani, hogy ez az asz-szony egy ostoba liba! Látható-lag mulattatja őt eredetiségem, fesztelesen modorom s őszintesé-gem. Alig telik el öt perc s a leg-jobb lábon állunk egymással. Kér-di, szolgálhat e egy csésze teával. Miért ne? Cocotte tea, ez nem is lehet olyan rossz. S most képzel-jenek el engem, amint egy szép juniusi napon, délután négy óra tájt ott ülök az avenue du Bois-de-Boulogne-ra nyíló kis palotá-ban egy viex rose selyemterítővel letakart asztal előtt, amelyen ke-selyükarmos lábakon álló, fényes rézhasu samóvár gőzölög, melyet vidáman nyaldos a szeszlámpa kékes lángja, amint élvezettel szűr-csölöm a filigrán, áttetsző, rózs-a-szin csészékből szőke gőzöktől párolgó aromás teát s ropogtatom a vajjal bekent pirított szeletké-ket, amiket Páris egyik legelegán-sabb „bünvirága” rak elém.

Mialatt elbeszéltem neki ház-as életem viszontagságait, bánatomat s meddő kísérleteimet, melyekkel férjemet vissza akartam hódítani Saint-Giles kisasszony mind sze-lidebb, jóakaróbb szemekkel né-zett rám. Most már egészen jól találta magát s lábaival játszado-zott az asztalka alatt fekvő arany-hímzésű vánkoston.

Mikor mondokámat elvégeztem, Saint-Giles kisasszony felkiáltott:

— Ha a nagyvilági hölgyek mind ilyenek volnának, mint Ön!

E bók végtelenül hizelgett ne-kem.

— Nos hát, mi lesz velünk? kockáztattam meg pillanatnyi ha-bozás után.

— Hogyan? hát hihette Ön egy pillanatig is, hogy volna szívem Önt tőle megfosztani! Visszaadom Önnel, asszonyom, visszaadom!

— Oh! milyen jó maga, kiál-tám kitörő örömmel.

Hirtelen fölkeltem, megragadtam

s melegen megszorítottam mind a két kezét.

Könnyek gyűltek szemeimbe.

— Asszonyom, monda Saint-Giles kisasszony megindultan, boldognak érzem, magam, hogy segíthetek Önnek visszaszerezni elvesztett boldogságát. Ah! azok a férfiak! azok a férfiak! Meny-nyit kell miattuk szenvednünk!

E pontra nézve nem állt fenn köztünk a legcsekélyebb nézet-eltérés sem.

— Talán Ön is szeretett s Önt is megcsalták? kérdém.

— Igen, sóhajtá. Csakhogy az, ki elrabolta kedvesemet, nem adta vissza.

Résztvevőleg osztoztam bánatá-ban s vigasztaltam, amennyire csak tőlem telt.

Könnyed vállvonással elűzte a fekete emlékeket, melyeknek egész raja szállta meg lelkét — világó-san észre lehetett ezt venni hirtel-len borongóra vált szemgolyóinak sötét színéből, mely, azt hiszem, ezen emlékek viszfénye volt.

— Eh! hagyjuk ezt, suttogá, ne törődjünk vele Gondoljunk inkább Önre.

Most csak arról lehetett szó, hogyan találjuk meg a módot arra, hogy jogos tulajdonom bir-tokába jussak.

— Hallgasson csak ide, monda Saint-Giles kisasszony. Eppen ma este készül hozzám jönni.

Fölkelt s egy Mária Antoinette korabeli kis fali óra mögül kivett egy pergamentkártyát és átnyujtá nekem.

— Nézze, itt van az éllap, me-lyet ő maga állított össze. El kell árulnom Önnek, asszonyom, hogy valóságos szenvedélye velem va-csorálni. Nem tudom, Önnél is így van-e, de itt nálam pompás étvágya van.

— Nos hát, szólott Saint-Giles kisasszony, ma este zárt ajtóra fog találni.

Kicsibe mult, hogy a nyakába nem ugrottam.

Ujjongva kiálték:

— Ezt a nagy örömet Önnek köszönhetem, édes asszonyom!

Majd hirtelen, kissé elkedvelle-nedve kérdém:

— De hát... oly kevésre be-csüli, hogy ily könnyen lemond róla?

Mosolygott:

— Uram, Istenem! ne csodál-kozzék. Igaz, hogy nagyon ked-ves, minden megvan nála, mivel a nőket el lehet csábítani s le

lehet bilincselni s én azonnal odaadtam volna neki magamat, ha... a tapasztalás...

— A tapasztalás?

— Hohó! ez nem tartozik Önre.

Nem mertem kérdéseimmel fogatni.

Amint látják, minden pompásan ment; még csak egy kérdést kellett megoldani: igaz, hogy ez volt a legkényesebb.

— Asszonyom, mondtam a legrettenesebb zavartól gyötörve s ujjaim hegyével pörgetve napernyőmet térdeimen — azon ne meslelkü cselekedet után.

— Csak becsületes cselekedet volt, asszonyom.

— Nem! Ezen nemeskeblü cselekedet után bizonyára könnyen

be fogja látni, hogy... hogy Ön... lstenem! az én hitelezőm és sokáig nem maradhatok az adósa.

Elpirult.

— Oh, asszonyom, esedezve kérem ne beszéljen így. Én egy kis szolgálatot, vagyis inkább szívességet tettem Önnek s az illet nem szokás honorálni, hacsak esetleg hálával nem. Engedje, hogy tisztán maradjon az az érzés, mely cselekedetem rugója volt. Hisz nekünk, a magunk fajának oly ritkán nyílik alkalmunk, hogy jó és önzetlenek legyünk.

Szemeiben hirtelen meleg tűz lobbant fel, amire, azt hittem, teljességgel nincs bennük fogékony-ság.

— Ön nem érti, folytatá, meg-rázzván csinos, rőt hajzattal ékes fejét, nem értheti azt a nagy boldogságot, mit én érzek s amelyet én köszönhetek Önnek!

Majd rövid habozás után újra kezdé:

— Látja, én sem voltam ám mindig az, aki ma vagyok, asszonyom: volt idő, mikor én is tisztességes voltam, hajdanában, régen s ezt a távoli, ah! nagyon távoli multat jutattatja eszembe jó cselekedetem. Igen, suttogá halk hangon, mintha magához beszélne s ragyogó, átszellemült arccal, hajdan, mikor kicsi valék s szaladgáltam a réteken!

[Folytatjuk]

Esti árnyak

— Tusrajz —

Felmentették a gyermeköléssel vádolt urilányt

Szegedről jelentik : Rendkívül érdekes gyermekölési bűnügyet tárgyalt a szegedi törvényszék Vild Károly tanácsa. Egy fiatal, 19 éves urilány került a bíróság elé, akit azzal vádolt az ügyészség, hogy házasságon kívül született gyermekét megölte.

A fiatal lány beleszeretett egy nem tulságosan előkelő állású fiatalemberbe, aki szinte ellenállás nélkül vezette a tapasztalatlan lányt. A szerelemnek nemsokára következményei mutatkoztak, a lány megdöbbenve ismerte fel a valóságot, de nem mert szólni szüleinek, gondosan eltitkolta az eseményeket. És szülei, környezete semmit sem vett észre---

Rohamosan multak a hónapok, de a leány nem volt tisztában a dátumokkal. Egy délután erős görcsei jelentkeztek, édesanyja valami ártatlan háziszert itatott vele. A nagy fájdalomtól kinzott leány az utolsó percig titkolni tudta a valóságot. Becsukta maga után az ajtót és nemsokára félig ájultan életet adott gyermekének. Anyja benyitott hozzá, de csak akkor vette észre a valóságot, amikor a kiömlő vér már elborította a padlót. Eszméletlenül emelték fel a halálsápadt leányanyát és édesanyját, aki szintén elájult.

Fejetlenség, kapkodás, zokogás uralkodott az uriházban és a magzat ott feküdt a földön. Csak órák múlva tértek a házbeliék annyira magukhoz, hogy orvost hívtak. A gyermek azonban ekkor már halott volt.

Az ügyészség vádat emelt: gyermekölés büntette miatt. Sápadtan, szemlesüttve állott a bíróság előtt a 19 éves leány-anya.

A vád azt igyekezett bizonyítani, hogy a fiatal lány igenis tudta, hogy mit cselekszik és ezért nem hívtak sem szülésznőt, sem orvost, mert az volt a szándéka, hogy az újszülöttet ilyen módon elpusztítsa. A védelem sorra cáfolta a vád adatait. Bizonyította, hogy a lány mindent titkolt szülei előtt és azok semmit sem vételek észre. Mikor bekövetkezett az esemény, a nagy fájdalomtól elvesztette eszméletét, előbb pedig a kimerültség megbénította, szólni nem tudott, de nem is mert segítséget hívni.

Az orvosszakértők olyan véleményyt adtak, hogy a fiatal lány nem lehetett tisztában a terhesség előrehaladott állapotával és mert szülésznőt nem hívtak, hozzátartozóinak sem szólt, szándékosságról nem lehet beszélni.

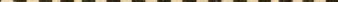
A törvényszék hosszas tanácskozás után a fiatal lányt fölmentette a vád alól azzal az indoklással, hogy valamely szándékos cselekmény nem állapítható meg. Az ügyész megnyugodott az ítéletben, a felmentés jogerős.

A legborzalmasabb bűntény

— A Délamerikai Magyar Hirlap tudósítása —

Északamerikában az utóbbi napokban borzalmas büntényt fedeztek fel. A rendőrség már hosszabb idő óta keresett egy Connie Franklin nevű 20 éves nyomorék fiatalembert, ki eltűnt lakhelyéről és holétéről senki sem tudott felvilágosítást adni. Conni Franklin a Saint James-i kis Mountenwiew nevű faluban lakott és vőlegénye volt a 15 éves Tillie Ruminernek. A falubeli fiatal emberek közül többen szerették Tilliet és nem tudták megbocsájtani, hogy a leány egy nyomorék miatt mellőzte mindannyiokat. Elhatározták, hogy tüntetéseket rendeznek a faluban és kényszerítik a lakosságot, hogy Tillie házasságát a nyomorékkal akadályozza meg. Minden este felfegyverkezve, csoportosan járták be a falut, rémisztgetve a lakosságot, de nem értek el semmit, mert a jegyespár minden ijesztgetés dacára hű maradt elhatározásához. A múlt hónap elején aztán a jegyesek elindultak otthonról, hogy a jegyzőhöz menjenek a házasság meköltésére. Amikor a falu lakatlan részéhez értek, őt egyén megtámadta és a közelben lévő erdőbe hurcolta a fiatalokat. Az erdő közepébe érve, az öt fiatal ember közül kettő barbár módon megtámadta a menyasszonyt, míg a másik három a nyomorék vőlegény kinzásához fogott. Lefogták és az érzékenyebb részein brutálisan ütni kezdtek, nem törődve annak kétségbeesett kiáltásaival, majd, amikor az a fájdalomtól, eszméletét veszítette, ők is a szerencsétlen leányhoz tértek, ki a megaláztatás egész sorát szenvedte végig. Azután mint az ötén a vőlegény eszméletretérítéséhez fogták és, mikor az magához térve, fel akart emelkedni, megfogták és a legkegyetlenebb kinzásokat, amit csak ki tudtak eszelni, követték el egész testén,

csak arra vigyázva, hogy a szenvedésekbe bele ne haljon, mert a rémes színjáték utolsó felvonása még hiányzott. Mikor aztán elérkezettnek látták az időt, hatalmas tüzet raktak és a félholtra kintzott szerencsétlen nyomorékot rádobták, elszenvedtetve vele még az eleven való elégettetés kinjait is. Miután a fiatalember teste nem égett el teljesen, az éppen maradt testrészeket levágták, egy zsákba tették és a közeli folyóba dobták. A tragédiának tanuja volt az erdőben tartózkodó Eugene Chauncisee favágó, ki, amikor meghallotta az áldozat segélykiáltásait, segítségére akart sietni, de látva a támadók nagy számát, lemondott szándékáról. A gyilkosok, miután halállal fenyegették a menyasszonyt, ha valaha is elárulja a szeme előtt lefolyt brutális gyilkosságot, elhagyták az erdőt. Utközben felfedezték a favágott, kinek szintén halált ígértek, ha árulkodik. Így történt, hogy sokáig titokban maradt a barbár kegyetlenséggel meggyilkolt Connie holléte, míg végre a rendőrség Tillienek a favágó által megerősített vallomása alapján felfedezte a gyilkosságot, börtönbe vetette a gyilkosokat, kiket a közhit a szerint halálra fognak ítélni.

Uj!   **Megnyilt!**   Uj!

FILIPS JÓZSEF

uriszabósága

TEMESVÁR IV., Preyer u. 2/a

Készülnek a legelegánsabb úri-
öltönyök, tavaszi felöltők, isko-
lai egyenruhák. Trench-coat és
bőrkabátok a legdivatosabb
kivitelben. (26)

Olcsó árak!

A sejk leánya.

— Eredeti kézirat. —

A szerelóm előkelő leány:
Aranyoshaju, kékszemű,
Ugy tud zokogni, akár Hubay
Szép kezében a hegedű —
És hogyha akar, megint úgy zokog,
Ugy sivit, mint egy veszett kánya:
„Vegyél nekem egy gyémántgyűrűt,
Mert én vagyok a sejk leánya!”

Pezsgőszinű cipő, selyemruha.
És a többi és a többi —
Mint egy báránka, úgy tud a baba
Édesbusan könyörögni,
Dehogyhabe nem dőlök nekirögtön,
A karmait husomba vája
És úgy ordítja, mint a tigris:
„Hisz én vagyok a sejk leánya!”

A sejk leánya — bizony urileány
Keleten urak a sejkek.
De rettentő sok pénzembe kerül
És ezért sok könnyel ejtek,
Koldusbotra jutok már nemsoká,
Nincs szívemnek napja-éje —
Mért nevelt ilyen cudar leányt,
Az ördög bujjon a sejkjébe!?

Hargitai Tihamér.

HUMOR

Az eltűnt alsónadrág.

Kohn egy este frakkba öltözik,
virágot lűz a gomblyukába és
megmosa a fogát. Kohnnének fel-
tűnik a szokatlan készülődés és
megkérdezi:

— Hová mész Samu?

Kohn elfintorítja az arcát.

— Egy nagyon fontos közgyű-
léssem van, fiacskám. Kellemetlen,
de muszáj elmenni. Mindenesetre
sietek haza.

Kohn elmegy. Éjfél elmúlik még
mindig nincs otthon. Végre két óra
felé hazajön, fáradtan, gyűrött arc-
cal, összeborzolt hajjal. A felesége
felébred és álmosan nézi, amint
levetkőzik. Egyszerre rémülten fel-
kiált:

— Samu, hol az alsónadrágod?

Kohn végignézi magán és ijed-
ten konstatálja, hogy a kérdéses
ruhadarab tényleg hiányzik. Nagy
döbbenéssel összecsapja a kezét:

— Szent Isten, kiraboltak!...

Tanár: Móricka, beszélj a frank-
ról.

Móric: Hagyja el tánár ur. Jobb
arról nem beszélni.

*

ISMERETSÉGÉT keresi jól ke-
reső izr. fiatalember azon fess, jó
megjelenésű leánynak, vagy fiatal
asszonynak, akivel sok szabad
idejét kellemesen el tudná tölteni.
Leveleket „Őszinte barátság” je-
lige alatt kiadóba kér. Házasság
nincs kizárva.

MEGNŐSÜLNE 29 éves izr. fia-
taleMBER, havi 12.000 lei kereset-
tel. Feleségül venné azon korához
illő leányt, akinek révén jövőjét
biztosítani tudná. Hozománya
nagy súlyt nem helyez. Leveleket
„Pünkösdi esküvő” jelige alatt a
kiadóba kér.

FÉLÁRVA, fiatal róm. kath. vallá-
su, iskolázott és tanult leánytestvér,
egyik 17 a másik 19 éves, mind-
egyik 700 000 lei készpénzhozó-
mánnal és teljes stafirunggal férj-
hez menne. Házasság céljából kere-
sik komoly és jószívű, intelligens
fiatal emberek ismeretségét, akik nem
kimondottan hozományért akarnak
nősülni, de súlyt helyeznek a lelki
kapcsolatra és őszinte szeretetre is.
Komoly érdeklődőknek a kiadó meg-
mondja a címet. (v)

MÉRNÖK, 25 éves rom. kath.
vallásu, leszerelt hadnagy, házasság
céljából keresi komoly ismer-
etségét házas nevelésű, jó csa-
ládból származó urilánynak. Le-
veleket a kiadó továbbít „25 éves
mérnök” jelige alatt.

Jégszekrények, ítalmérő pultok

olcsón csak a készítő-
nél kaphatók! (22)

Petrovits Simon

Timișoara IV. Preier-utca 21.

Javítások olcsón és
pontosan készülnek

COTĂRLĂ IOAN

épület és butorasztales

TIMIȘOARA II., Str. Capitan Dan 7
(Potyka-utca)

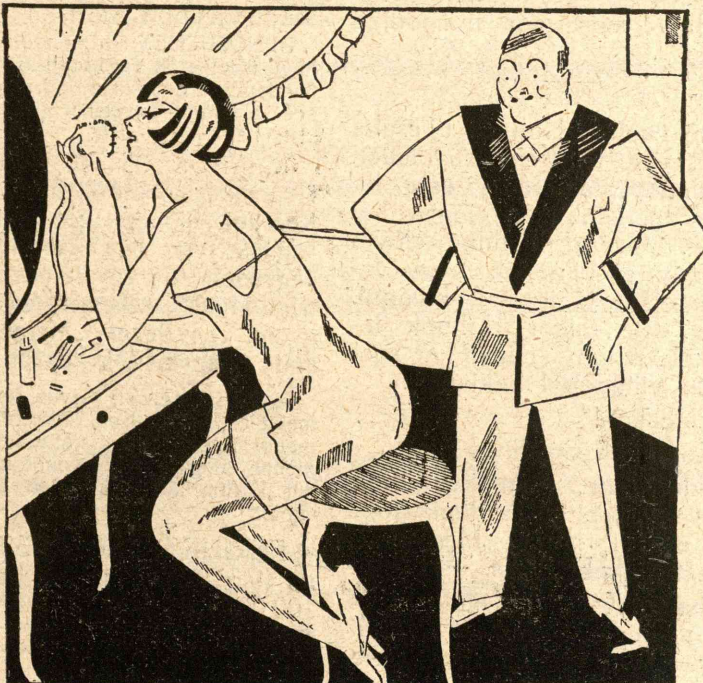
Vállalok ablakokat és ajtókat
a legolcsóbb árakon!
Részletlelvezetésre is. Kész bu-
torok állandóan raktáron

Pelcz József

szobafestő és mázoló

UJSZABADFALU, Fő utca
Temes megye (22)

Ha lakását olcsón és szépen
akarja kifesteni divatos min-
tával, úgy írjon egy lapot
a fenti címre!

Estélyi készülődés

NEU JENŐ

lakatos és vízvezetékszerelő, Timișoara
II., Andrassy-ut 16. szám. (36)

Vállal mindenféle új és átalakítási munkákat prompt, olcsó
árak mellett.

Kohn mesél.

Kettő közül a harmadik. Kohn ur in flagranti rajtacsipi a feleségét Schwarz ural. Kohn mint a vérengző tigris, revolvert ránt. Schwarz is. Így állnak szemben egymással egy percig, majd Kohn fenyegetően, szól rá Schwarzra:

— Jöjjön be a szomszéd szobába, ott azonnal megvívhatjuk a bárbajt.

Bemennek, az asszony pedig kinn remegve lesi, hogy mi fog történni. Amikor a két veléltárs magára maradt, Kohn ur a fülébe sugja Schwarznak.

— Van egy közvetítő ajánlatom. Mindketten löjjünk a levegőbe és aztán terüljünk el a földön, mintha meghaltunk volna. Az asszony azonnal be fog rohanni és akihez kettőnk közül először szalad, azt szereti. Azé legyen az asszony.

— Gemacht, felel Schwarz.

Eldördül a két lövés a levegőbe, Kohn ur és Schwarz ur a földre vetik magukat. Kohnné csak úgy beront a szobába és, amikor meglátja a két földön fekvő férfit, nem törődve egyikkel sem, megkönnyebbülve felsóhajt:

— Meghaltak mind a ketten.

Ezzel odamegy a szekrényhez, kinyitja és szerelmesen sutlogja:

— Hugó, most már nyugodtan kijöhetsz...

Az új cseléd. Kohnék új cselédet vesznek fel, egy nevelellen parasztleányt, aki első este lefekszik anélkül, hogy jóéjszakát kívánna. Másnap Kohnné előveszi a lányt és kitanítja, hogy lefekvés előtt jóéjt kell kívánni. Tényleg, este, mikor Kohnék lefekszenek, a lány benyit a szobába és telitüdőből bekiabál:

— „Jócskát!”

— Kohnné visszahívja:

— Édes fiam, nem kell ilyen harsány hangon bejelenteni, hogy maga aludni megy. Megmondhatja ezt halkabban is.

Másnap Kohnné elutazik s Kohn meghívja egy pár barátját vacsorára. Vacsora után egyszerre kinyílik az ajtó s lábujjhegyen beoson a lány, óvatosan odalépked Kohnhoz és a fülébe sugja:

— Nagyságos ur, megyek lefeküdni...

Apróhirdetések.

FÉRJHEZ MENNE, 34 éves, önhibáján kívül elvált, róm. kath. gyermektelen intelligens, jó megjelenésű, csinos külsővel rendelkező, szimpatikus kedves uriaszszony, aki megértő férfinak két dolgos kezével és szeretetével nagyon boldoggá tudná tenni napjait. Leveleket a „Jó pajtás” jelige alatt a kiadó továbbítja.

TEMESVÁRI hivatalnoklány, 20 éves, róm. kath., szép és szimpatikus megjelenésű, 100.000 lei hozománnyal és teljes stafirunggal, havi 7000 leit jövedelmező biztos állással férjhez menne. Leveleket „Szép lány” jelige alatt a kiadó továbbítja.

25 ÉVES, izr. leány, 150 000 lei hozománnyal, kisebb ipari üzemmel férjhez menne. Leveleket a kiadó továbbítja „Csendes otthon” jelige alatt.

ORVOS, róm. kath. 32 éves nő, jól menő rendeléssel, megköszölné. Kizárólag gazdag és művelt leányok levélét kéri „Orvos” jelige alatt beküldeni.

30 ÉVES izr. vallású urileány, havi 15.000 lei fix fizetéssel és kisebb ipari üzem társtulajdonjogával, férjhez menne, megfelelő temesvári urien berhez. Leveleket „Chémia” jelige alatt a kiadó továbbítja.

100.000 Lei készpénzhozománnyal, róm. kath. vallású 33 éves egyedül álló, intelligens, jó arcú temesvári leány férjhez menne kisebb hivatalnokhoz, jobb iparoshoz, vagy más, elfogadható intelligens fiatalemberhez. Leveleket a kiadó továbbítja „Mariska” j. alatt. (15)

BENŐSÜLHET, kimondott jól menő nagy üzletbe 30 év körüli izr. alacsony fiatalember. Csupán a kölcsönös megtetszés a fontos. Leveleket a kiadó továbbítja „Helyben” jelige alatt.

MÉRNÖK, 35—40 körüli izr. vallásának benősülés lehetséges volna. Korához illő izr. jó nevű urilány vagyok, van egy csekély ingatlan vagyonom, de egy minden tekintetben jó és kellemes otthonra vágyom. Leveleket „Mérnök” jelige alatt a kiadó továbbítja.

29 ÉVES, elvált, orvos leánya, gyermektelen, izr. vallású, 700.000 lei hozománnyal és teljes stafirunggal férjhez menne elfogadható uriemberhez. Leveleket „Distingvált” jelige alatt a kiadó továbbítja.

FÉRJHEZ MENNE, 32 éves izr. vallású művelt hivatalnoklány, 100.000 lei készpénzhozománnyal,

kisebb jó menő üzlettel. Izr. férfiak, özvegyek, kimerítő soraira válaszolok. Jelige: „Gyermek nem határoz” jelige a kiadóba kérem a leveleket.

FÉRJHEZ MENNE, vidéki nagyon szép, 19 éves róm. kath. urilány, hatszázezer leit erő ingatlan vagyonnal. Főleg temesvári, biztos egzisztenciával rendelkező, keresztény fiatalberek leveleit „Páros élet” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja.

LISZTKERESKEDÉSBE, 30-on felüli izr. férfi benősülhet. Hozomány százezer lei és teljes stafirung. Leveleket a kiadó továbbítja „Rentábilis” jelige alatt.

37 ÉVES, nő, önálló műhellyel rendelkező, magyar nemzetiségű jól kereső iparos megköszölné. Nemi csekély hozomány megköszöntik, de mindenben egy rendes és tisztességes, odaadó hű feleséget keres, mely lehet özvegy, vagy hajadon. Leveleket „Temesvári” jelige alatt a kiadó továbbítja.

MEGÉRTŐ temesvári uriembernek őszinte ismeretségét keresi fiatal, elvált, nagyon jó arcú, művelt urinő, akiben nemcsak támogató pajtását, de egyúttal őszinte jóakaróját is feltalálhatja. Leveleket a kiadó továbbítja „Barna” jelige alatt.

Nagyon szép és fess, temesvári hivatalnokleány, 26 éves, róm. kath. vallású szőke, jelenleg havi 3000 lei biztos keresettel és 50.000 lei hozománnyal férjhez menne biztos állásban levő hivatalnokhoz. Leveleket: „Ugy vágyom szeretni” jelige alatt a kiadó továbbítja. (30)

Igazi jósnő

aki megmondja multját, jelenét és jövőjét, tanácsokkal szolgál, nem csalás, minden beteljesedik. Érdeklődők forduljanak bizalommal hozzám. Temesvár, Erzsébetváros, Posta utca 18. szám.

Vidékieknek levélben is. Válaszbélyeg melléklendő.

Diszkrét lakás! (36)

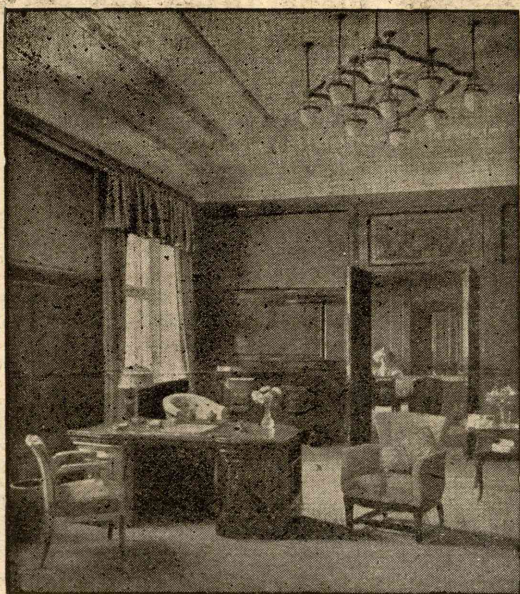
BUTOR

egy életre részletes és készpénzéért

GARAI

ARAD, Str. Avram Iancu 10, TIMIȘOARA II., Piața Coronini 21. (31/10)

RADOVAN GYÖRGY

—: Műasztalos —:

Műbutor, templomi és üzleti berendezések készítését saját vagy beadott terv szerint vállalom szolid árák mellett. Temesvár III., Kereztér 3. (20)

„PHILATELIA“

bélyégkereskedés. Vétel, eladás, csere.

SZÉCSI, Timișoara IV.
Horváth Boldizsár-utca 2. sz. (30)

Hotel BRISTOL szálló BUDAPEST

Teljesen újonnan berendezve és modernizálva. Minden szobában hideg és meleg folyóvíz, telefon és rádió. Szolid árák!

Étterem Kávéház Bár

Margineanu József

ÉPÜLET ÉS BÚTORASZTALOS
TIMISOARA, II. Str. Gloriei (Árok u.) 7.
Vállalom minden a szakmába vágó munkát a legmasszívabb kivitelben és a legolcsóbb árakban. 31,7

„LUX“

magán-detektív
BERLIN, Potsdamerstr. 73
Mindent tud, megfigyel, kinyomoz.

Ügyes bécsi masszírozónő

fogad lakásán reg. 10-től
este 8-ig.

Nap és légfürdő!

Amalie Hahn

BERLIN, W. 35 Potsdamer-
strasse 41-a

Teri

női divatterem, párisi
modellek!

BUDAPEST, IV. Petőfi
Sándor u. 10

Gummi áru,

higiénikus cikkek.

Árjegyzék ingyen!

„Medikus“ Berlin S. W. 68

Alte Jacobstr. 8

Ez a hely

a MIA
Krém
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács-
gyógyszertárában, Timișoara-Fabric,
kapható, de a hirdetést nem közöljük
mert mindenki tudja, hogy a MIA
KRÉM-nek nem kell már reklám.

SZÜCS JÓZSEF

hölgys és férfi fodrász

TIMIȘOARA III., Mühle Vil-
mos u. 7. (18).

Ön szép lesz ha „Dolly“ krém, pu-
dert és szepilóvizet
használ, mely mindennemű szeplőt, májfolt-
tot, mitesszert stb. legrovidebb időn belül
eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszer-tár- ban Timișoara, Mehala

(villamosmegálló.)

„SZARVAS“ KÁVÉHÁZ

Temesvár - Gyárvaros

Kávéház és étterem. Kitűnő konyha, elsőrangú italok! Esténként
zene. — A Gyárvaros legjobb szórakozó helye.

Martin J. Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Lakás berendezést újat és régít készítésre és antik bu-
torokat javításra és fényezésre bármilyen kivitelben elvállal
Csapó János műbutorasztalos Temesvár III., Telekház-tér 8.

Majthényi Károly vízvezeték, villany- és csatornázás
szerelő

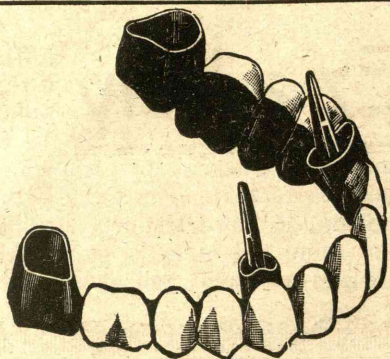
Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és vilanyszerelés, házteléfono és gázkályha
javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

DÉLAMERIKAI MagyarHirlap DIARIO HUNGARO

Rio de Janeiro, Rua 10 de Março 20 Sao Paulo, Parque Anhangabaku 7
Caixa postal 2588, Brazilia Caixa postal 3081, Brazilia
Szerkeszti és kiadja: ORBÁN LEO. — A délamerikai magyarság egyetlen magyarnyelvű
napilapja: Közli a dél- és északamerikai híreket, legkimerítőbben értesít a helyi ujd-
ságokról és tudnivalókról.
Minden magyar olvassa és terjessze a Délamerikai Magyar Hirlapot!

A. MOHILÓ
dentist

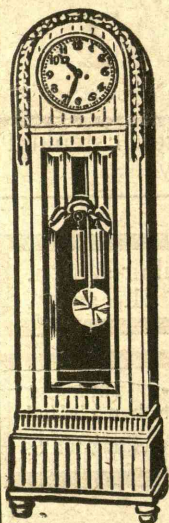
Timișoara I. Szt. György tér
(Kossák fényképész mellett) II

Újjonnan nyílt üzlet!

980 - lel a legelegánsabb
francia és angol ru-
hák a legmoder-
nebb façonokban

WOLF uriszabónál

Temesvár I., Jenőherceg-utca 14.
(Braun hangszerész mellett.)

Pontosan járó órák

Lelkiismeretes

órajavitások:

Gács
Ferenc

órásnál, Timișoara

Király-tér 12. sz.

(Erzsébetváros)

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órák és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu

Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliumtej-krémet

Lilium-pudert

Liliumtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

Nines többé ősz haj!

A „Császi” féle „Henne” Orientalis
hajfesték csodákat művel. Nem kell
időt veszíteni és órákhoz a fod-
ráznál ülni, mert már egy óra alatt
ősz haját arany, szőke, bronz, barna
vagy feketére garancia mellett fes-
tem. Látogasson meg és tegyen egy
próbarendelést.

Elsőrangú viz és vasondolálás, férfi
és női manikűr, bármilyen hajmun-
kák, paróák. Dus raktár i lalszerek-
ben és külföldi pipere dolgokban.

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

TIMIȘOARA BELVÁROS
REZSŐ UCCA.

AZ

ARADI KÖZLÖNY

Erdély magyarságának legelterjedtebb
és legkedveltebb napilapja.

Fönnáll 44 éve.

Legolcsóbban vásá-
rolhat férfi, fiu és
gyermek - ruhákat

Schönbrunn
Fülöpnél

18

Timișoara, Gyárváros, Fő ucca

Elszakithatatlan munkás-
ruhák állandóan raktáron

MAISON PERÁK Timișoara, Belváros,
Lloyd-sor 4. szám. Telefon: 12-52.

Elsőrangúan berendezett női fodrász-szalón, a modern
szépségápolás és kozmetika legújabb követelményeivel.
Elsőrangú hajfestés, manikűr és hullámosítás (Dauerwel-
le) vendég-hajak művészi kivitelben. Elsőrangú szakerők,
figyelmes és pontos kiszolgálás.

Tipografia „Union” könyvnyomdája. Lugoj